

BÀI HỌC 4

MỐI TƯƠNG GIAO GIỮA CÁC TÍN ĐỒ

CÂU GỐC: “Nhứt là trong vòng anh em phải có lòng yêu thương sốt sắng; vì sự yêu thương che đậy vô số tội lỗi.” (1 Phi-e-rơ 4:8).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 1 Phi-e-rơ 2:13–23; 1 Phi-e-rơ 3:1–7; 1 Cô-rinh-tô 7:12–16; Ga-la-ti 3:27, 28; Công vụ 5:27–32; Lê-vi Ký 19:18.

Bức thư thứ nhất của Phi-e-rơ viết về các nan đề khó xử của xã hội thời ấy. Chẳng hạn, làm thế nào các Cơ Đốc nhân phải xử thế khi phải sống trong một quốc gia với người lãnh đạo bạo tàn và hà khắc? Ông Phi-e-rơ khuyên các người đọc thư ông thế nào, cũng như, những lời khuyên của ông có ý nghĩa gì với chúng ta ngày nay?

Các người nô lệ tin Chúa phải hành động thế nào khi chủ nhân của họ bạc đãi hoặc hành hạ họ? Mối tương quan giữa chủ và công nhân ngày nay khác với mối tương quan chủ-tớ của thời Phi-e-rơ. Nhưng những lời ông Phi-e-rơ nói mang nhiều ý nghĩa cho những người phải làm việc với những chủ nhân bất công. Và rất ngạc nhiên khi chúng ta thấy Phi-e-rơ dẫn chứng bằng Đức Chúa Giê-su! Và thật vậy, Đức Chúa Giê-su là một thí dụ cho mỗi Cơ Đốc nhân phải hành xử khi họ phải đối diện với những sự ngược đãi (đọc 1 Phi-e-rơ 2:21-24).

Vợ và chồng phải đối xử với nhau như thế nào? Họ phải đối xử thế nào khi họ không đồng ý với nhau, nhất là về phương diện niềm tin tôn giáo?

Và cuối cùng, Cơ Đốc nhân phải có mối tương quan nào với chính quyền. Và người tín đồ phải làm gì khi chính quyền là bạo ngược và gian ác đối với niềm tin Cơ Đốc?

HỘI THÁNH VÀ CHÍNH QUYỀN

Kinh Thánh được viết ngàn năm trước. Nhưng những nan đề mà Kinh Thánh bàn đến cũng vẫn là những điều có ý nghĩa với chúng ta thời hiện đại. Một trong những vấn đề được bàn đến ấy là mối tương quan giữa Cơ Đốc nhân và chính quyền của họ.

Đọc 1 Phi-e-rơ 2:13-17. Các câu này cho chúng ta thấy chúng ta phải như thế nào trong mối tương quan mình cần có đối với chính quyền?

Sự tàn bạo của Đế quốc La Mã đã được sử sách ghi lại, và bởi những người dân đã từng sống dưới chế độ ấy. Đế Quốc La Mã được xây dựng bởi các bạo chúa và các kẻ hung tàn. Các bạo chúa nẩy dùng sức mạnh quân sự để tấn chiếm tàn phá theo mưu toan của họ. Họ đánh giết tàn bạo những kẻ nào chống đối họ và tra tấn dã man kẻ thù của mình.

Vậy, sứ đồ Phi-e-rơ biết rõ sự tàn bạo của La Mã nhưng ông vẫn kêu gọi các tín đồ đọc thư ông phải chấp nhận quyền hành của các kẻ cầm quyền của đế quốc (1 Phi-e-rơ 2:13, 14). Ông lý luận rằng chính quyền địa phương và trung ương được đặt để để trừng phạt những kẻ phạm pháp và khen thưởng kẻ làm lành. Vì khi làm như vậy, chính quyền giữ trật tự cho xã hội.

Chính quyền La Mã có thể là hung bạo, nhưng họ có bốn phận tổ chức một xã hội trật tự và vững vàng. Chẳng hạn chính quyền La Mã đã mang hòa bình an cư cho dân chúng, họ xây dựng các đường lộ và nhờ đó nâng cao mức sống của người dân. Không một chính quyền nào mà không có sự sai quấy, và chắc chắn La Mã không phải là một chính quyền hoàn toàn. Nhưng họ củng cố an ninh và giữ gìn trật tự cho xã hội theo pháp luật. Với sự hiểu biết này, ông Phi-e-rơ đã khuyên các Cơ Đốc nhân hãy cố gắng đừng vi phạm luật pháp của quốc gia mình cư ngụ cho dầu là chính quyền của quốc gia không hoàn toàn.

Tại sao rất quan trọng là người tín đồ theo Chúa phải là những công dân tốt, dầu cho là tình trạng chính trị của quốc gia không hẳn là hoàn toàn? Chúng ta có thể làm gì để xã hội mình sống được tốt đẹp hơn, dầu là trong những điều nhỏ nhặt nhất?

CHỦ NHÂN VÀ KẸ NÔ LỆ

Đọc 1 Phi-e-rơ 2:18-23. Làm sao chúng ta có thể hiểu được các câu này trong xã hội và thời đại chúng ta đang sống? Điều quan trọng nào chúng ta phải nhớ và học được từ các câu này, cho chính bản thân mình?

Đọc kỹ các câu này chúng ta sẽ thấy là các câu này không thúc đẩy cho sự bất cảm nô lệ. Trong thời kỳ của đế quốc La Mã, họ đánh chiếm nhiều nơi trên thế giới và họ bắt những người dân hoặc lính của các quốc gia bại trận mang về để phục vụ cho các nhà của quan tướng hoặc bán đổi những người này cho các nhà giàu có. Kẻ nô lệ phải phục dịch nhà chủ mình và bị xem như là tài sản của chủ và bị đối xử hành hạ tùy theo ý chủ!

Tuy nhiên một kẻ nô lệ có thể được chuộc và người chuộc phải trả một giá để mua sự tự do cho người nô lệ ấy. Đấng Cơ Đốc đã trả giá chuộc chúng ta, vốn là những kẻ nô lệ trong gông cùm của tội lỗi, bằng chính mạng sống Ngài. Phao-lô đã dùng từ được chuộc trong các câu Ê-phê-sô 1:7; Rô-ma 3:4; Cô-lô-se 1:14.

Chúng ta phải nhớ rằng có một số tín hữu đầu tiên theo đạo Chúa vốn là người nô lệ. Họ là những người bị mắc vòng nô lệ trong một xã hội mà họ không thay đổi được. Có nhiều người tín hữu nô lệ này vô phước gặp phải những chủ nhân hà khắc và ngược đãi họ.

Lời khuyên của ông Phi-e-rơ cho các tín đồ là nô lệ cũng tương tự các lời khuyên khác cho họ trong các thư sách Tân Ước. Người tín đồ nô lệ phải vâng phục chủ của mình và cố gắng nhẫn nhịn. Đấng Christ cũng đã vâng phục và nhẫn nhịn khi Ngài gặp gian truân (1 Phi-e-rơ 2:18-20). Ngài là Gương cho chúng ta theo. Không có lời khen nào cho những kẻ bị hành phạt vì đã làm sai. Nhưng tinh thần thật của Đấng Christ thể hiện khi kẻ bị hành phạt mà không vì lỗi của họ hoặc bị đối xử bất công. Những lúc ấy, Cơ Đốc nhân không được trả thù. Họ không được dọa nạt. Nhưng họ để phần trả thù cho Đức Chúa Trời vì Ngài là công bình và Ngài sẽ xét đoán công bình (1 Phi-e-rơ 2:23).

Lời khuyên răn hữu ích nào chúng ta học được qua những lời ông Phi-e-rơ viết ở đây? Có phải ông dạy là chúng ta không bao giờ được đứng lên để bảo vệ quyền lợi của mình không? Thảo luận.

VỢ VÀ CHỒNG

Đọc 1 Phi-e-rơ 3:1-7. Trường hợp đặc biệt nào mà ông Phi-e-rơ bàn đến ở đây? Những lời dạy dỗ này có thể áp dụng trong xã hội ngày nay không?

Trong các câu này, Phi-e-rơ nói đến hoàn cảnh của những người vợ tin Chúa nhưng lập gia đình với những người chồng không có đạo. Một người vợ tin Chúa sẽ gặp nhiều khó khăn trong gia đình vì chồng mình không cùng đức tin. Nếu ở trong hoàn cảnh ấy thì người vợ phải làm gì? Có nên ly thân với chồng mình không? Ông Phi-e-rơ, cũng như ông Phao-lô, không khuyên người vợ tin Chúa phải bỏ người chồng không tin Chúa (đọc 1 Cô-rinh-tô 6:12-16). Nhưng Phi-e-rơ khuyên họ phải sống một đời sống tin kính và thánh khiết. Đời sống thanh sạch và đạo đức của họ sẽ làm cho những người chung quanh, dầu không tin, cũng muốn bắt chước họ và sống theo họ.

Những lời khuyên bảo của ông Phi-e-rơ cho các người vợ không phải là duyên cớ cho các ông chồng tưởng rằng họ muốn đối xử với vợ mình như thế nào tùy ý. Giống như lời Phi-e-rơ khuyên tiếp rằng người chồng phải đối xử dịu dàng, chăm sóc và kính trọng vợ mình.

Đúng là những lời khuyên của Phi-e-rơ cho những người nữ tín đồ phải lập gia đình với người chồng không có đạo; nhưng những lời khuyên này cũng phải được áp dụng trong những gia đình cả hai vợ chồng đều là người tin Chúa nữa. Người phối ngẫu của gia đình Cơ Đốc phải hỗ trợ lẫn nhau. Sự kính trọng và lòng kính mến họ có cho Chúa phải được thể hiện mỗi ngày trong cách họ xử sự trong gia đình mình. Lối sống của chúng ta cũng là một cách chúng ta thờ phượng Chúa.

SỐNG TRONG XÃ HỘI

Hãy đọc những lời ông Phao-lô viết trong thư cho người Rô-ma 13:1-7; Ê-phê-sô 5:22-33; 1 Cô-rinh-tô 7:12-16; và Ga-la-ti 3:27, 28. Những lời khuyên dạy của Phao-lô và của Phi-e-rơ trong 1 Phi-e-rơ 2:11 – 3:7 giống nhau hay khác nhau thế nào?

Sứ đồ Phao-lô cũng như sứ đồ Phi-e-rơ, họ là lãnh đạo của hội thánh, họ phải có những lời khuyên dạy cho các tín hữu trong cách sống trong xã hội, với thế giới chung quanh mình. Cả hai ông đều khuyên các tín đồ phải vâng phục nhà cầm quyền. Bởi vì Đức Chúa Trời lập những nhà cầm quyền, và chính quyền trừng phạt những kẻ làm loạn hay làm ác trong xã hội. Chính quyền không trừng phạt những người làm điều tốt. Rô-ma 13:7, “Phải trả cho mọi người điều mình đã mắc: nộp thuế cho kẻ mình phải nộp thuế; đóng góp cho kẻ mình phải đóng góp; sợ kẻ mình đáng sợ; kính kẻ mình đáng kính.”

Ông Phao-lô cũng nói các phụ nữ có chồng là người không tin Chúa thì cũng phải sống tin kính và thánh khiết; nhờ đó mà người chồng có thể cũng sẽ theo đạo (1 Cô-rinh-tô 7:12-16). Với nhà cầm quyền, Phao-lô cũng không khuyên một cuộc cách mạng, nhưng ông cũng khuyên rằng qua cách sống tốt lành của những người tín đồ, họ có thể ảnh hưởng toàn xã hội.

Đọc Ga-la-ti 3:27-29. Các câu này dạy gì cho chúng ta, là những tín đồ theo Chúa, phải đối đãi với nhau như thế nào bởi vì những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho họ?

CƠ ĐỐC NHÂN PHẢI GIỮ LUẬT PHÁP

Cả Phao-lô và Phi-e-rô cùng biết rằng các tổ chức của loài người hay chính quyền loài người đều không hoàn toàn và đôi khi còn đầy tội lỗi. Cả hai ông đều đã bị nhà cầm quyền bắt bớ, giam giữ và tra khảo. Nhưng cả hai ông đều khuyên răn các tín đồ phải tôn trọng luật lệ của nhà cầm quyền, và phải đóng thuế theo luật định. Trong bất cứ thể loại chính quyền nào, Cơ Đốc nhân phải là những công dân tốt.

Đọc Công vụ 5:27-32. Phi-e-rô bảo phải tuân phục nhà cầm quyền (1 Phi-e-rô 2:13-17). Nhưng Phi-e-rô và các sứ đồ làm gì trong Công vụ? Họ có ý gì khi nói rằng, “Chúng ta thà vâng lời Đức Chúa Trời chứ không vâng lời người ta”? Tại sao trên hết thảy mọi luật pháp, phải vâng lời Đức Chúa Trời trước hết?

Sự thành công của hội thánh Chúa đầu tiên đã đưa đến việc hai ông Phi-e-rô và Giăng bị bắt (Công vụ 4:1-4). Họ bị chính quyền tra khảo. Rồi họ được thả sau khi đã bị cảnh cáo rằng họ không được phép giảng đạo nữa. Rồi họ lại bị bắt lần nữa. Khi bị tra khảo tại sao họ không chịu vâng lời các nhà cầm quyền đã biểu họ.

Chân lý quan trọng nào chúng ta học được qua câu nói của sứ đồ trong Công vụ 5:29?

Ông Phi-e-rô không phải là một người giả hình, dạy một đảng và làm một nẻo. Nếu chúng ta phải chọn theo Chúa hay theo loài người, thì chúng ta chọn theo ai? Nếu luật pháp của nhà cầm quyền không trái với sự điều răn của Chúa thì chúng ta tuân giữ luật pháp của chính quyền nơi ta ở. Cơ Đốc nhân phải là những công dân gương mẫu và không phạm pháp dầu là họ cố gắng thay đổi xã hội.

Đọc Lê-vi Ký 19:18 và Ma-thi-ơ 22:39. Các câu này truyền cho chúng ta phải yêu thương kẻ lân cận như thương chính mình. Điều răn này có ảnh hưởng gì trong cách bạn đối xử với người láng giềng của bạn?

TỰ TƯỜNG BỔ TÚC:

Luật pháp trong thời bà Ellen White buộc một người nô lệ khi trốn khỏi nhà chủ phải bị bắt đưa trả lại cho người chủ nhân. Nhưng Bà White đã chống đối luật pháp ấy. Bà đã khuyên dặn anh chị em tín hữu phải chống lại luật ấy dẫu họ có thể bị phạt vì điều ấy. Bà đã viết, “Giả thử luật pháp của loài người trái với luật pháp của Đức Chúa Trời và Kinh Thánh thì chúng ta có bốn phận phải giữ luật pháp Kinh Thánh dạy cho dẫu hậu quả thế nào chẳng nữa. Luật pháp của quốc gia chúng ta buộc chúng ta phải hoàn trả một người nô lệ vượt thoát lại cho chủ của anh ta. Nhưng chúng ta sẽ không tuân giữ luật nầy. Người nô lệ cũng là một con người, và không một con người nào là tài sản của bất cứ ai cả. Chỉ có Đức Chúa Trời mới là chủ nhân tuyệt đối của họ thôi. Không một con người nào trên thế gian có quyền tra tay trên một người khác, là một người đã được Chúa dựng nên, mà xưng là tài sản của họ được.” – Phỏng trích *Testimonies for the Church (Các Lời Chứng Cho Hội Thánh)*, bộ 1, trang 201, 202.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Cơ Đốc nhân có nên đứng lên dành nhân quyền cá nhân hay quyền lợi cho mình không? Khi chúng ta thảo luận, hãy nghĩ đến một câu hỏi nầy nữa, “Điều gì là quyền lợi của chúng ta?”
2. Cho các thí dụ nào mà trong đó Cơ Đốc nhân đã là một lực lượng hùng mạnh thay đổi xã hội cho tốt hơn? Chúng ta học được bài học nào từ các thí dụ nầy?
3. Trong 1 Phi-e-rơ 2:17, Phi-e-rơ dạy “phải tôn trọng vua”. Vị vua đang thời khi Phi-e-rơ viết bức thư nầy có lẽ là Nê-rô, một trong các bạo chúa của La Mã. Chúng ta học được bài học nào nếu áp dụng vào hoàn cảnh của chúng ta tại trong đất nước của chúng ta ngày nay?
4. Đọc 1 Phi-e-rơ 2:21-25 trong lớp. Qua các câu nầy chúng ta có thấy sứ điệp cứu rỗi không? Chúng ta có cho chúng ta thấy một niềm hy vọng nào không? Chúng ta kêu gọi chúng ta phải làm gì?